

[J. S. Foget.]

han mener der kan tilkomme Landbruget. Nu ved jeg af gammel Erfaring, at det ikke kan hjælpe at diskutere med Ministeren om Produktionspriser. I saa Henseende er han saa bange for Fornuft, at det er ganske umuligt at komme til en nogenlunde fornuftig Diskussion med ham. Det skal jeg undlade at forsøge paa. Jeg vil kun konstatere, at Produktionsprisen i Øjeblikket ligger adskilligt over 5 Kr. pr. kg. Naar man ansætter Maksimalpriser for andre Erhvervs Produkter, tager man altid Hensyn til Fremstillingsomkostningerne; men det gør man ikke, naar det drejer sig om Landbrugsproduktionen.

Efter at Regeringen har overtaget alle udenrigske Handelsforhandlinger og har nægtet Landbrugsorganisationerne Ret til at tale med, har det ligget i Regeringens Haand at fastsætte ogsaa Smørprisen. Dette har Landbruget faaet at mærke, og ganske særlig det mindre Landbrug. Jeg vil her benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund) for en Del af de Bemærkninger, han fremsatte, de var saa rigtige, som de overhovedet kunde være. Jeg beklager kun, at han saa i Slutningen erklærede, at han — altsaa paa Trods af sin Overbevisning — alligevel maatte stemme for Lovforslaget.

Regeringen har ønsket at fastholde Prisen 3 Kr. 89 Øre paa Hjemmemarkedet, og for at Produktionen ikke skal falde alt for katastrofalt, kommer man nu med et Tilskud paa ca. 20 Mill. Kr., der officielt gives som Tilskud til Landbruget. Da vi behandlede Forbrugsskatterne, forsvarede Finansministeren disse med, at han bl. a. skulde have 20 Mill. Kr. i Forbrugsskatter for at holde Smørprisen nede. Man har altsaa hellere villet tage Forbrugsskat paa Klædevarer til Betaling af Tilskuddet til Smør, end man har villet gaa med til en rimelig Prisansættelse for Smørret. Ud fra almindelige menneskelige Synspunkter skulde man dog synes, at naar det er de samme Mennesker, der skal betale Pengene, kunde det gøre lige meget, hvem de betaler dem til. Saaledes har det altsaa ikke set ud fra et saa ophøjet Stade som den høje Regerings. Man har sikkert læst alt for mange Molbohistorier, til at man ikke selv skulde forsøge paa at komme til at gaa over i Historien med lignende Glans som de gamle Molboer. Jeg vil imidlertid ikke være med til at gennemføre dette Tilskud; Tilskuddet er ikke til Landbruget, selv om det lyder saaledes i Pressen og i Lovforslaget, Tilskuddet er til Forbrugerne. Jeg vil derfor modsætte mig

denne Fremgangsmaade, den har intet med Samfundssind eller Samfundspolitik at gøre. Det er en hadefuld Lov, vendt mod Landbruget, og jeg vil stemme imod Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de fire første Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget og deres Tilslutning til dets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek spurgte mig, om en Forhøjelse af Vandprocenten i Smørret ikke vilde være Overvejelse værd. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det har været overvejet, idet der er fremsat lignende Tanker fra forskellig Side, men jeg for mit Vedkommende synes, at det er noget betænkeligt at forringe Smørret, for det er jo det, der sker ved en Forhøjelse af Vandprocenten. Jeg kan ogsaa godt sige, at Spørgsmaalet har været ventileret over for vore Købere i Udlandet, som ogsaa var betænkelige ved det, og derfor vil jeg mene, at det er rigtigst, at vi fortsætter med samme Vandprocent som hidtil.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget havde mange og meget stærke Udtryk om Lovforslaget. Jeg synes ikke, Motiveringen for hans Modstand mod Lovforslaget var videre saglig. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt i Folketinget, at jeg ansaa Prisen for at ligge i Overkanten af det rigtige. Ja, jeg tror, Prisen ligger i Overkanten af Produktionsprisen, men under Hensyn til andre Produktioner inden for Landbruget er det maaske farligt at sætte Prisen længere ned end til 4 Kr. 45 Øre. For vi maa jo huske paa, at naar Forrentningsprocenten i Landbruget er saa høj, som den er i Øjeblikket, maa Produktionen være meget lønnende, og saa er det givet, at de Omraader, hvor Produktionen først vil gaa ned, naar vi skal ned, selvfølgelig er dem, hvor Produktionen er mindst lønnende — selv om den er lønnende. Saadan vil man ræsonnere inden for Landbruget, naar man disponerer over en stadig svindende Mængde Foder. Under Hensyn hertil har jeg sagt, at selv om Prisen ligger i Overkanten af Produktionsprisen, mener jeg alligevel, man bør fastsætte den saaledes for at undgaa en Nedgang i Produktionen, der kan betyde en stor Fare for Befolkningens Forsyning med de vigtige Produkter Mælk og Smør. Deri ligger ikke den fjerneste hadefulde Indstilling over for Landbruget — det er der heller ingen, der med rolig Samvittig-